

دستورالعمل رسیدگی به اختلافات در کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران

در راستای اجرای ماده ۳۶ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب آذر ۱۳۸۴ و تبصره ذیل ماده ۵۱ اساسنامه کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران، این دستورالعمل توسط کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران (که از این پس کانون نامیده می‌شود) پیشنهاد شده است.

ماده ۱- کلیه اصطلاحات و واژه‌هایی که در ماده یک قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب آذر ماه ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی تعریف شده‌اند، به همان مفاهیم در این دستورالعمل به کار رفته است.

ماده ۲- هیأت سازش و رسیدگی به اختلافات (که از این پس هیأت نامیده می‌شود) به منظور رسیدگی به اختلافات اعضای کانون با یکدیگر یا با سایر اشخاص ذیربط که ناشی از فعالیت حرفه‌ای اعضای کانون باشد و ایجاد سازش میان آنها تشکیل می‌شود. هیأت مرکب از سه عضو اصلی و دو عضو علی‌البدل می‌باشد. اعضای هیأت توسط هیأت مدیره کانون و از اشخاص واجد صلاحیت‌های علمی و حرفه‌ای انتخاب می‌شوند و حداقل یکی از اعضای اصلی هیأت از بین اعضای هیأت مدیره وقت کانون انتخاب خواهد شد.

تبصره ۱: اعضای هیأت برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند و انتخاب مجدد آنها بلامانع است. هیچ‌یک از اعضای هیأت نمی‌توانند برای بیش از دو دوره متوالی به عضویت هیأت درآیند.

تبصره ۲: هیأت در صورت ضرورت از نظرات کارشناسی افراد خبره مرتبط با موضوع مربوطه استفاده می‌نماید.

ماده ۳- در صورت فوت، از کارافتادگی یا غیبت غیرموجه بیش از چهار جلسه متوالی در طول یک سال یا استعفای هریک از اعضای اصلی هیأت، یکی از اعضای علی‌البدل با رعایت ترتیب مصوب هیأت مدیره کانون، جانشین عضو اصلی شده و فرد دیگری به عنوان عضو علی‌البدل انتخاب خواهد شد.

ماده ۴- هیچ‌یک از اعضای هیأت نباید به هیچ‌وجه در موضوع ارجاعی، ذینفع باشد. عضو ذینفع موضوع تبصره این ماده، موظف است موضوع را حداقل سه روز کاری قبل از تشکیل جلسه، به دبیرخانه هیأت کتباً اعلام نماید تا یک عضو علی‌البدل غیرذینفع جایگزین وی شود. در صورتی که عده اعضای اصلی و علی‌البدل غیرذینفع در یک پرونده خاص، کمتر از عده لازم برای تشکیل جلسه باشد، افراد کافی برای آن پرونده خاص توسط هیأت مدیره کانون تعیین خواهند شد.

تبصره ۵: در موارد زیر عضو هیأت به عنوان ذینفع پرونده محسوب می‌شود:

الف) قرابت نسبی یا سببی درجه اول از هر طبقه بین عضو اصلی با یکی از اصحاب دعوی.

ب) دعوی حقوقی یا جزایی بین عضو اصلی با یکی از طرفین یا همسر یا فرزند او مطرح باشد و یا در سابق مطرح بوده و از تاریخ صدور حکم قطعی دو سال نگذشته باشد.

ج) عضو اصلی، مدیرعامل، عضو هیأت مدیره یا مالک بیش از پنج درصد سهام، یکی از اصحاب دعوی باشد.

ماده ۵- هیأت در اولین جلسه خود یک رئیس و یک دبیر از میان اعضای اصلی خود انتخاب می‌نماید.

ماده ۶- دبیرخانه هیأت در مرکز اصلی کانون مستقر است و امور مربوط را از قبیل دریافت درخواست‌های موضوع ماده ۸ این دستورالعمل، تشکیل پرونده، تعیین وقت جلسه، دعوت از تمامی اعضاء، تشکیل جلسات و تنظیم صورتجلسه‌ها و گواهی‌های سازش و عدم سازش انجام خواهد داد. دبیرخانه هیأت، از نظر سازمانی زیر نظر دبیرکل کانون فعالیت می‌کند.
تبصره ۱: دبیرخانه باید حداقل هفت روز قبل از برگزاری جلسات، از اعضای هیأت دعوت به عمل آورد.

تبصره ۲: دعوت‌نامه باید شامل نام رئیس جلسه، دستور جلسه، زمان و مکان برگزاری جلسه باشد و پس از امضای دبیر جلسه از طریق دبیرخانه هیأت برای اعضاء ارسال گردد.

تبصره ۳: هیأت مکلف است از نماینده سازمان به عنوان عضو ناظر برای شرکت در جلسات دعوت نماید.

ماده ۷- جلسات هیأت با حضور سه نفر از اعضای اصلی یا علی‌البدل رسمیت می‌یابد. حسب تشخیص اعضای هیأت، اشخاص ثالث نیز می‌توانند به عنوان مطلع یا خبره در جلسه به منظور ارائه مشاوره در حل و فصل موضوع اختلاف شرکت نمایند.

ماده ۸- خواهان باید موضوع دعوی خود را در قالب فرم درخواست رسیدگی به اختلافات به همراه مستندات، تحویل دبیرخانه هیأت نماید.

تبصره ۱: فرم مذکور باید حداکثر یک ماه پس از تصویب این دستورالعمل با پیشنهاد هیأت به تأیید مدیریت نظارت بر نهادهای مالی در سازمان رسیده و در تارنمای کانون به عموم اطلاع‌رسانی شود. هرگونه تغییرات بعدی فرم مذکور با تأیید مدیریت نظارت بر نهادهای مالی قابل اعمال است.

تبصره ۲: دبیرخانه هیأت نسخه‌ای از درخواست خواهان و مستندات مربوطه را ظرف دو روز کاری به سازمان ارسال می‌نماید.

ماده ۹- دبیرخانه هیأت موضوع دعوی را ظرف سه روز کاری پس از دریافت درخواست موضوع ماده ۸ به همراه مستندات آن برای خواننده ارسال نموده و مهلت ده روزه‌ای را برای دریافت پاسخ تعیین می‌نماید. پس از انقضای مهلت مذکور، در صورت دریافت پاسخ، حداکثر ظرف سه روز پاسخ مربوطه برای خواهان ارسال می‌شود. در صورت عدم دریافت پاسخ، پرونده به هیأت ارسال خواهد شد.

ماده ۱۰- در صورتی که خواهان، از پاسخ خواننده قانع شده و آن را بپذیرد، طرفین ضمن حضور در دبیرخانه یا به نحو مقتضی مراتب سازش را اعلام و مستندات مربوطه را کتباً به دبیرخانه ارائه می‌نمایند و پرونده مختومه می‌گردد. در

صورتی که خواهان پس از ملاحظه پاسخ خوانده اقدامی برای پیگیری ننماید، پرونده تا پیگیری خواهان و پرداخت هزینه رسیدگی از سوی خواهان به صورت بلااقدام متوقف خواهد شد.

ماده ۱۱- در صورتی که خواهان پاسخ خوانده را نپذیرد، دبیرخانه ضمن تکمیل پرونده و دریافت هزینه رسیدگی از خواهان، پرونده را به هیأت ارسال می‌نماید.

ماده ۱۲- میزان هزینه رسیدگی، به پیشنهاد کانون به تصویب سازمان می‌رسد.

ماده ۱۳- هیأت پس از دریافت هر پرونده، به شرح زیر اقدام خواهد نمود:

- ۱- تشخیص صلاحیت هیأت در ابتدای امر جهت رسیدگی به پرونده ارجاعی و بررسی مستندات و مبانی قانونی و مقررات حاکم بر دعوی و بررسی تمامی راه‌حل‌ها و امکان‌های سازش در پرونده.
- ۲- تشخیص ذینفع نبودن اعضای هیأت در موضوع.
- ۳- بررسی لزوم انتخاب افراد خبره براساس تخصص‌های مربوط به پرونده ارجاعی.
- ۴- شروع به رسیدگی به پرونده ارجاعی و دعوت از طرفین.

تبصره: در صورتی که هیأت خود را صالح به رسیدگی نداند، ضمن صدور گواهی عدم سازش، خواهان را نیز جهت طرح دعوی خود به مراجع ذی‌صلاح ارشاد می‌نماید.

ماده ۱۴- هیأت پس از بررسی مقدماتی پرونده، چنانچه تهیه گزارش کارشناسی را ضروری تشخیص دهد، مراتب را به دبیرخانه اعلام می‌نماید. دبیرخانه عندالزوم پس از تهیه گزارش کارشناسی و تمام اسناد، مدارک و اطلاعات لازم به دستور هیأت نوبت رسیدگی تعیین می‌نماید.

ماده ۱۵- اعضای هیأت به عنوان میانجی، پس از استماع موضوع اختلاف از سوی طرفین دعوی به ارائه راهکارهایی جهت حل‌وفصل مسالمت‌آمیز آن می‌پردازند. در هر صورت، حصول سازش با اعلام رضایت طرفین دعوی امکان‌پذیر بوده و هیأت حق تحمیل سازش بر طرفین را ندارد.

ماده ۱۶- طرفین دعوی یا نمایندگان آنان پس از تعیین وقت رسیدگی در جلسه شرکت کرده و در صورت حصول سازش، هیأت مراتب را صورتجلسه نموده و مراتب سازش را به امضای طرفین می‌رساند. دبیرخانه برای طرفین گواهی سازش صادر نموده و پس از ابلاغ به طرفین پرونده را مختومه می‌نماید. در صورت عدم حصول سازش، دبیرخانه ضمن صدور گواهی عدم سازش و ارائه به طرفین دعوی و ارسال رونوشت به دبیرخانه هیأت داور، خواهان را جهت طرح دعوی خود نزد هیأت داور ارشاد می‌نماید.

ماده ۱۷- گواهی عدم سازش از جمله باید شامل مشخصات اطراف دعوی، موضوع اختلاف و ادعای خواهان، پاسخ خوانده و پیشنهاد و نیز نظر هیأت نسبت به موضوع متنازع فیه و در نهایت اعلام عدم امکان حصول سازش بین طرفین باشد.

ماده ۱۸- در صورت عدم اجرای مفاد سازش از سوی هریک از طرفین، هیأت مکلف است به درخواست هریک از طرفین گواهی عدم سازش با ذکر مراتب عدم اجرای مفاد توافق سازش صادر نماید.

ماده ۱۹- عدم حضور خوانده پس از دو بار دعوت به جلسه هیأت و انقضای مهلت حداکثر یک ماه از تاریخ ارسال آخرین دعوت‌نامه، در حکم عدم سازش تلقی می‌شود. در این صورت هیأت صرفاً به درخواست خوانده با ذکر دلایل و ابلاغ مستندات و صدور گواهی عدم سازش، گواهی مزبور را به هیأت داوری ارسال می‌نماید.

ماده ۲۰- در صورت تعیین وقت و تشکیل جلسه و عدم حضور خواهان، مراتب صورتجلسه شده و پرونده تا پیگیری بعدی خواهان از فهرست پرونده‌های در جریان خارج می‌گردد. طرح مجدد پرونده بعد از شش ماه از سپری شدن تاریخ دعوت مستلزم پرداخت مجدد هزینه رسیدگی می‌باشد.

این دستورالعمل در تاریخ ۱۳۹۵/۰۵/۲۶ در ماده ۲۰ و ۹ تبصره به تصویب هیأت مدیره سازمان بورس و اوراق بهادار رسید.